

това покланя ся на архіерей-тъ, за знакъ на всѣгдашно послушаніе на чѣрковиц-тѣ властъ, рѣкополагаемый-тъ цѣлува святителскы-тѣ рѣцѣ, за знакъ уваженія на архіерейско-то достоянство и рѣкѣ, като сѫдъ готовъ зада ся излѣе благодать. Оня священослужитель, който ще ся рѣкополага и кого-то водїхъ, пѣхъ тму най-първо сами, а подиръ тѣхъ и ликъ-тѣ тѣхъ тѣржественны пѣсни: скатіи мѣченицы.... слава тебѣ Христѣ Божѣ.... Исаїе ликъ и пр. съ кое-то прѣставляватъ радость-тѣ на небесны-тѣ силы затова, че ся по-свящава човѣкъ на Божій службѣ. Ликъ-тѣ ся при-дружава на священослужители-тѣ съ пѣсни-тѣ затова, да бы ся съ при помянжти-тѣ пѣсни вѣзвисила душъ-тѣ да прѣстави по живостно съ три-тѣ степени на священство-то, три-тѣ небесны образа на благодать-тѣ прѣстателева. Показва на діаконъ-тѣ мѣченический-тѣ образъ, на священникъ-тѣ образъ-тѣ апостолскы; а на епископъ-тѣ освѣнъ тыжъ показва ся образъ-тѣ на благодатиц-тѣ Дѣва Маріјѣ — Богородицѣ.

Ако и да нема ясны показателства въ дрѣвны-тѣ списатели за истинно-то знаменіе за обыкаляніе-то на рѣкополагаемый-тѣ около прѣстолъ-тѣ; но може да ся мысли, че то означава духовиц радость на священно-служитель-тѣ затова, че добыва новъ съслужитель а отъ странж-тѣ на рѣкополагаемый-тѣ благоговѣйно по-клоненіе самому Господу, който сѣди на прѣстолъ-тѣ, отъ кого-то само краеветъ ся осмѣлява да цѣлува. Още обыкаляніе-то около прѣстолъ-тѣ частно изображава усьрдіе-то на рѣкополагаемый-тѣ за священнослуженіе-то, кое-то му напомнівать рѣчи-тѣ на псалмовѣвецъ тѣ: бѣидѣ жертвенника ткой Господи, єже үслышати ми гласъ хвалы ткоа (псаломъ 26.), изражава неразвѣзимый-тѣ съюзъ неговъ съ чѣрковиц-тѣ, защо-то както крѣгъ нема конецъ, така и това обыкаляніе около прѣстолъ-тѣ, прѣставля вѣченъ съюзъ на рѣкополагаемый-тѣ, съ чѣрковиц-тѣ. Това обикаляніе свѣршава ся